

det danske Sprog mægtige, saaledes som der i Indgangen til Motiverne til begge Lovene er fremhævet, at derom have Alle tilveiebragt tilstrækkeligt Vidnesbyrd, forsaavidt det ikke var saadanne Mænd, om hvem det var ganske klart f. Ex. Nordmænd eller Svenske. Jeg troer, at det er meget vanskeligt, at stille en Fordring som den, at en Mand, som er født udenfor dette Land, skal skrive det danske Sprog aldeles correct, og de Prøver, som i saa Henseende kunne affordres, vilde det ogsaa være meget let at omgaae; jeg finder ikke, at det er en Fordring, som skal gjøres til en Mand, der i en mindre Alder kommer herind, eller at man kan opstille det som en Regel, at der skal anstilles Underføgelfer om, hvorvidt Bedkommende bruge det danske Sprog i deres Familiekreds. Det forekommer mig mindre rigtigt; jeg kan ikke indsee, at det skulde være nogen absolut nødvendig Betingelse for at faae Indfødsret her i Landet; det blev heller ikke ifjor opstillet paa den Maade, saa jeg antager, at man heller ikke for Fremtiden vil fordre det.

Ordføreren: Jeg vil blot bemærke, at hvad jeg anførte angaaende den under Nr. 13 opførte Ansøger, at ogsaa han havde Vidnesbyrd for, at han benyttede det danske Sprog i sin Familiekreds, da forholder det sig forsaavidt rigtigt, som der i de Bilag, der have været fremlagte med Hensyn til denne Sag, findes et Beviis fra hans Sognepræst, nemlig Pastor Koch i Sønderkirkeby, for, at han benytter det danske Sprog i sin Familiekreds. Jeg maa endnu bemærke, at jeg slet ikke har udtalt det, som om det skulde være en nødvendig Betingelse, at der fremlagdes Beviser for, at Bedkommende bruge det danske Sprog i deres Familiekreds, men kun at det maa ansees for ønskeligt, at saadanne Beviser tilveiebringes, saavidt det er muligt; endnu mindre har jeg anseet det som en Betingelse, at de skulde fremlægge Beviser for, at de kunde skrive det danske Sprog fuldkommen correct; thi det antager jeg rigtignok vilde være en Fordring, som var meget overdreven.

Varfod: Maa jeg udbede mig Ordet or at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Varfod: Jeg maatte maaffee ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg udtrykkelig har fremhævet, at jeg ikke kunde fordre det som en nødvendig Betingelse, som en Betingelse, uden hvilken Indfødsret ikke skulde kunne meddeles, og mindst har jeg tænkt mig, at det skulde være en nødvendig Betingelse at skrive det danske Sprog, hvad mangfoldige eller de fleste Danske ikke kunne.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holst Amt 2den Valgkreds har Ordet.

Scherning: Jeg opgiver Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Alsborg Amt 5te Valgkreds har Ordet.

F. M. Hansen: Ja, jeg synes nu ogsaa godt om, at Folk kunne tale og skrive rigtig Dansk, men da jeg hørte den ærede Rigsdagsmand for Bræsto Amt 6te Valgkreds (Varfod) udtrykke sig, som jeg synes, i temmelig stærke Udtryk om den Grad af Kundskab i det danske Sprog, som de skulde have erhvervet sig, der ville vinde Indfødsret, saa blev jeg bange for, at 2 af mine meget nøie Bekjendte, som staae her opførte under Nr. 6 og Nr. 9, ikke tilfulde skulde kunne underkaste sig den strenge Examen, som jeg troede, at han vilde have dem underkastede, og derfor fandt jeg Anledning til at træde op og yttre et Par Ord. Med Hensyn til den Mand, der er opført under Nr. 6, nemlig Malermester Ehlers i Roeskilde, da maa jeg bemærke, at det var mig ikke blot en Glæde, men det var mig ogsaa høist uventet at see ham anført blandt dem, som søgte om at blive bevilget Indfødsret, thi det er allerede mere end 16 Aar siden, jeg kjendte ham og troede, at han var ligesaa god dansk som Nogen af os; han taler Dansk, og havde jeg ikke seet her, at han ikke havde Indfødsret, saa vilde jeg have troet, at han var født Dansk. Det er forøvrigt en saa hæderligt bekjendt Mand i sin Kreds, at ethvert Vidnesbyrd i min Mund vilde være oversflødigt. Under Nr. 9 er dernæst opført Størsteensfeiermester Gehrich i Roeskilde, og det var navnlig med Hensyn til ham, at jeg blev ængstelig over det Foredrag, den